

cinastih, koje so v 15 pojočih spremenov razvrstene. Razun tega nahajaš v orgljah troje postranskih vijakov in tri zbiralnike. Orglje imajo dva manuala in pedal. V manualih je po 54 tipk, (od c—f) v pedalu 27 tipk (od c—d).

V prvem manualu pojejo naslednji spremeni: 1. principal 8'; 2. bordun 16' (daje orgljam posebno mogočen in veličasten glas); 3. gamba 8'; 4. gedeckt 8'; 5. octave 4'; 6. gemshorn 4'; 7. Cornett, trojen; 8. Mixtura, trojna 2'.

V drugem manualu nahajaš: 9. Geigenprincipal 8'; 10. Flüte harmonique 8'; 11. Aeoline 8'; 12. Flüte octaviante 4'.

Pedal: 13. Principal-bas 16'; 14. Subbas 16'; 15. Octavbas 8'.

Postranski vlaki: Manualkoppel, zveže prvi manual z drugim; Pedalkoppel, zveže pedal s prvim in z drugim manualom; Octavkoppel, kombinuje oktave na desno. Zbiralniki: Piano, mezzoforte in fortissimo.

Že iz omenjenega načrta (dispozicije) orgelj strokovnjak lahko uvideva, da ni mojster-skaza, kakor jih žal, da le premnogo imamo, orgelj izumil in izvršil, temuč temeljito izobraženi umetnik. Kar se notranje sestave orgelj tiče, moramo reči, da sta umetnika tudi najnovejše iznajdbe v tej stroki porabila ter je vse tako trdno, lepo in vestno izdelano, da je veselje videti. Omara je jedna ter cerkvi primerno izdelana. Pred omaro je igralnik, igralec toraj gleda k oltarju. Na dnu orgelj je meh z jednim zajemalnikom. Da je dotok sape vedno enakomeren, nahaja se v orgljah eden regulator. Ne čutiš tedaj niti najmanjšega treslja, pa tudi prideš iz plenu v eden sam ton nežnega spremana. Orglje so po novem sistemu, na stoške izdelane, toraj vsak glas prejema sapo iz posebne kancele ali cevi. Ventilčki in sploh vsa mehanika je tako skrbno pousnjena, da ni čuti najmanjšega ropota. Polne orglje napravijo mogočen, veličasten utis, cerkvi primeren. Nežni spremeni očarajo poslušalca z milim svojim značajem. Kolikorkrat potegneš novi spremen, vselej si z nova in prijetno iznenaden. Intonacija je kaj čista in djal bi, odločna.

Z eno besedo: Akoravno delo nima mnogo spremenov, vendar z dobro vestjo priznavam, da se ljčani lahko ponašajo, da imajo sedaj najboljše orglje v naši škofiji.

Vsem cerkvenim predstojnikom bodita tedaj brata umetnika toplo priporočena. Ne morem pa končati pričujoče recenzije orgelj, da ne prosim vseh č. gg. cerkv. predstojnikov, naj nikar ne gledajo pri naročevanju novih orgelj na denar, temuč na izvršitev dela. Dobro orglje mnogo stanejo, a so zato trajne. Mojstri-skazi Vam pa za malo denarja slabe orglje napravijo, koje že čez leto in dan po novih kličejo! —r—

Gospodarske stvari.

Zoper peronosporo.

Drugo škropljenje gorice zoper peronosporo je na času. Za to pa se pripravi zmes iz 100 litrov vode, $\frac{1}{2}$ kg. čiste galice in 2 kg. gašenega apna. Bakreni vitriol ali galica se raztopi v škafu vode, apno pa se prenapravi v apneno mleko s tem, da se priliva vode, poprej pa se mora apno presejati, da ne ostane v njem peska in druge nesnage, sicer trpi škropilnica in je delo sploh težavniše. Vse to se potem zmeša in dobro premeša vselej, predno se nalije škropilnica.

Škropiti se ne sme v času, ko je listje mokro, torej ne v rosi in ne hitro po dežju. Nasproti pa se

sme škropiti ves dan, tudi v solnci, vendar se mora škropiti na drobne kapljice in kolikor je mogoče, vsaki listič. Za drugo škropljenje je treba na eden oral gorice po 400 litrov in če je treba še škropiti v tretje, po 500 litrov zmesi. Vsakokrat pa se mora škropilnica potem dobro izumiti, da ne ostane v njej kaj zmesi.

Korist škropljenja pa je ta-le: Listje ne ovne pred časom in zato lahko opravlja svojo službo do pozne jeseni pri trsi. Tako dozori lepo, kakor grozdje, tako tudi les trsov. S tem pa se doseže, da tudi zima ne škoduje trsu in spomladi imamo zdrave trte — upanje, da bode v jeseni kaj trgati na njih.

Kako naj skrbimo za čistost kože pri konjih, posebno pri žrebetih?

Dasiravno je obče znano, kako važna da je koža za ves živalski organizem, vendar se še vse premalo skrbi za nje čistost in čilost. Toda to zanemarjanje se hudo maščuje, zakaj koža ni le izvrstna odeja za notranje rahleje živalske organe, marveč po veliki množici mišic in živcev upliva ona tudi na prebavljanje in posebno dihanje. Dihanje se ne vrši le s plučami, kakor bi menda kdo mislil, temveč velik del dihanja prevzame koža, ki s svojimi mnogobrojnimi luknjicami iz zraka sprejema kislec, a ravno po istem potu oddaja ogljenčevo kislino iz notranjega telesa. A recimo, da so se te ravno imenovane luknjice kakor koli zadelale, tedaj se koža pri dihanju ne udeležuje in prepušča to veleimenitno opravilo edinim plućem. Ako mora tako zanemarjeno živinče — govorimo pa posebno o žrebetih — razun tega bivati v zaduhlem hlevu, tedaj tudi pluća ne morejo oskrbovati dihanja in kaj je naravnejše, kakor da uboga žival postane mršava in medla in se ve, da tudi ne more onega dela opravljati, katero se zahteva od čilih konj.

Navadno se pravi, da se že na dlaki vsake živali spozna, koliko da je zdrava. To je čisto prav, in vendar se tolikokrat greši proti temu reku, saj smo že po gostem videli, kako ljudje konje celo zimo v zaduhle, tesne hleve tlačijo, kako jih pustijo v blatu in gnojšnici, meneč, da jim tako ohranijo potrebne toplote, o kateri trdijo, da žrebetom jako ugaja in stori, da debela postanejo. V gnojšnici pa jih pustijo za to, naj bi jim ta gnojšnica mrčes odpravila. Kakšni čut pač mora pri takem pogledu prevladati umnega konjerejca! Le kadar se je že preveč blata nasadilo na kožo, sprevidijo taki ljudje, da bi bilo menda vendar dobro ga odstraniti. A kako nepraktično, da celo krivo se tu ravna! Ubogo živinče drgnejo z ostrim gladnikom, ki kožo draži in poškoduje in posledica takemu ravnanju je, da se zlo le še povekša.

Se ve, da konjem na paši ali na polji pri delu čisti že deloma veter, deloma dež in solnce kožo in je torej ni neobhodno treba še posebej oskrbovati; vendar pa tudi tukaj ne bi škodovalo nekoliko več skrbljivosti. Kaj druga je pri žrebetih, ki so navadno v hlevu in jim je torej treba kožo bodi-si s slamo, bodi-si z lesno paveljo drgniti in jo vzlasti tudi mrčesa varovati. Pred vsem pa bodi ležišče suho in mehko, da se konji ne onesnažijo, pač pa si dovolje počinejo. Slednjič še omenimo, da je kaj koristno konje v poletni vročini kopati, tako se jim osnaža koža, in celi organizem se čudno pokrepča.

Sejmovi. Dne 22. julija v Ivniku, pri Sv. Heleni (župnije Šmarijske) in v Mariboru. Dne 25. julija v Lipnici, v Žitlah, na Valci, Slov. Bistrici in v Zalcu. Dne 26. julija v Framu, in v Laškem trgu. Dne 30. julija v Kostrevnici in v Poličanah.